

David - Udruga građana za zaštitu ljudskih prava

Zagreb

Tekst s press-konferencije

srijeda, 05.06.2019.

Knjižnica Bogdana Ogrizovića, Preradovićeve 5 u Zagrebu

TUŽBA PROTIV KATOLIČKE CRKVE U VATIKANU

1. Zašto Tužba?

Mnogi u Hrvatskoj i ne samo u njoj već diljem svijeta – osjećaju, vide – naravno oni koji nisu ideološki zapali u sljepilo – da u Katoličkoj i u nekim drugim vjerskim institucijama nešto ne valja. Naša Udruga podigla je Tužbu protiv Vatikanske Katoličke Crkve i Tužbu uputila državama s većinskim katoličkim stanovništvom. Tužba nije usmjerena protiv katoličkih vjernika već prema katastrofalnom djelovanju svećeničke kaste, crkvenih glavara koji stoljećima uspješno obmanjuju ne samo svoje vjernike već čitav svijet.

Dobra je vijest da sve više i više pripadnika Crkve prepoznaje i ograđuje se od takvog djelovanja – a sve više i više je onih koji je napuštaju.

Obmana je preblaga riječ koja može opisati njihovo stoljetno djelovanje prema ljudima i narodima izgrađeno na temeljima laži, prijetnjama i strahovima.

Trojica zadnjih papa priznali su gotovo sve zločine koje je počinila njihova Crkva u prošlosti i sadašnjosti i nisu ih u svojim isprikama apostrofirali kao zločine, već kao „grijehe Crkve”. Ono što je za čitav normalni svijet zločin, za pape i njihovu hijerarhiju je grijeh! Danas je postala moda ispričavati se za svoja nedjela jer svijet to prihvaća sa oduševljenjem i pri tome svijet ima više empatije prema zločincima nego prema žrtvama. Upravo se papa Franjo ispričao za zločine prema Romima – što je slijedeće?

2. Što je to što nadmašuje sve zločine koji su nam uglavnom svima poznati a koje Katolička crkva uspijeva svojom diplomatsko-teološkom ofenzivom vrlo uspješno relativizirati i javnosti zamagliti oči!

Mi to u Tužbi razlažemo i želimo upozoriti Hrvatsku i širu svjetsku javnost o važnosti zločinačkog čina Katoličke crkve o kojem se uopće ne govori, a treba se govoriti jer se radi o permanentnom

ugrožavanju ljudskih života. Sigurni smo da Crkva taj zločin nikada neće priznati pa čak niti kao grijeh koji je u stvarnosti iza sebe ostavio i ostavlja mnoge tragedije po čitavom svijetu.

Pokušajmo sada pogledati kako taj zločin izgleda u stvarnosti:

Ako netko kopira nečiji tuđi diplomski, doktorski, naučni ili neki drugi rad, kažemo da je postupio nemoralno, da je ukrao, otuđio nešto tuđe, okoristio se sa nečijim znanjem. Dakle, pod svoje je stavio nešto što mu ne pripada!

No, kad vjerske institucije, u našem slučaju Katolička crkva, ukrade ne samo rad, već i ime autora tog rada – na način da taj rad prepravi, uzme autorske dijelove koji joj odgovaraju i doda tj. ubaci svoj uradak – ono što odgovara njenim interesima - i sve to podmetne pod ime autora tog djela i pod tim imenom dalje ostvaruje svoj naum - tada to ne možemo više nazvati samo nemoralnim činom ili „griehom”, već zločinom sa predumišljajem. To je zločin iz koristoljublja koji nadilazi svjetovne okvire i ne može se mjeriti samo svjetovnim mjerilima.

3. Zašto bismo to trebali nazvati zločinom i zašto je taj čin zločina veći od svih do sada počinjenih, a koji se u ovom slučaju pripisuju Katoličkoj crkvi!?

Kako mi to možemo znati i još više – tvrditi i dokazati!?

U početku našeg djelovanja uglavnom smo se kao i svi u Hrvatskom društvu bavili posljedicama, tj. gotovo svakodnevnim aferama, skandalima i mnogim nemoralnim izjavama ili djelima katoličkog klera, pa i drugih vjerskih institucija. U svim tim aferama, skandalima i zločinačkim radnjama stradaju ljudi – oni koji se tek rode pa sve do dobi umiranja.

Tada smo uočili da taj posao nema nikakvog smisla jer taj začarani krug ide na ruku samoj Crkvi – baviti se posljedicama sigurno je važna karika, ali nije dovoljna – ne daje dovoljno konkretnih rezultata.

Bit svega je prepoznati gdje leži istina a gdje obmana.

Ovdje moramo dodirnuti još jedan vrlo važan aspekt. Kada smo započeli sa istraživanjem susreli smo se sa preprekom „postoji li ili ne postoji Bog”. Kamo god se usmjerili u istraživanju uvijek istina pokazuje da postojao ili ne postojao Bog u obje varijante Katolička crkva je neprestano u svom postojanju obmanjivala i kriva je za zločinačko postupanje prema ljudima i narodima.

Mi smo se odlučili istraživati kroz prizmu da Bog postoji budući se preko poruka koje su date preko Božjih proroka jasno prepoznaje težnja da netko želi pomoći svim ljudima - ne spominjući boju kože, nacije, bilo kakav svjetonazor ili materijalnu korist i to nesebično i bez bilo kakvih očekivanja – dakle, uz potpuno slobodnu volju da neke korisne upute prihvati ili ne!

Otkrili smo da sadržaj, a ne površina otkriva obmanu tj. istinu.. Vanjština, površina uvijek obmanjuje, daje lažnu sliku – pokazuje se lakejski. Sadržaj daje jednu širu perspektivu i uvid u

nešto što se nažalost ljudima skriva i najčešće drugačije tumači. Crkva se opravdano boji da ljudi razmišljaju svojom glavom i ulaze u sadržaj njihovog nauka – tj. učenja i djelovanja.

Za čitavo čovječanstvo a posebno za svakog čovjeka kao pojedinca, Katoličko učenje ostavilo je katastrofalne posljedice – povijest to dokumentirano potvrđuje.

Božje učenje je dato ljudima kako bi ih vratilo na put svijetla i dobra, a prepravljeno i podmetnuto crkveno učenje čitav svijet je odvelo na put tame i zla. Pokušajmo zamisliti da ispred njihovog učenja maknemo ime Boga – kako bi to učenje izgledalo i što bi se dogodilo!?

Odlučili smo da crkveno učenje istražujemo i promatramo pod pretpostavkom da su Isus iz Nazareta i mnogi Božji proroci postojali. Na to nas je dovela sasvim jednostavna činjenica. Isusovo kapitalno djelo Govor na Gori koje Crkva odbacuje, osporava i tumači da je previše revolucionarno, ukazuje kako bi Crkva provođenjem tog učenja izgubila svu svoju „visoku“ važnost koju sebi pripisuje. Ona je prepravila jednostavno Božje učenje dato preko Isusa iz Nazareta kao i 10 zapovijedi Božjih Mojsijevih, i tumači ih na teološki način koji ljudi jedva da razumiju.

Kome vjerovati: Onome koji je donio Božje učenje na zemlju ili onima koji za sebe tvrde da ih je Bog ovlastio da budu njegovim posrednicima – iako je Isus jasno izrekao da Bog ne treba posrednike između Sebe i ljudi!

Isus iz Nazareta je jasno iskazivao i naglašavao da put k Bogu ne ide preko kršćanskih zajednica u okviru državnih crkava.

On je rekao: "Ja Sam put, istina i život, nitko neće doći Ocu osim preko Mene.".... Crkve tvrde drugačije – da se u kraljevstvo nebesko može doći samo preko "majke crkve".

Što govore povijesne činjenice? – da je Isus iz Nazareta otvoreno prozivao tadašnje svećenstvo – koje je preteča današnjeg.

Činjenice dalje govore da je Isusa to isto svećenstvo dalo razapeti jer je otvoreno propovijedao narodu da njihovo učenje i djelovanje nema ništa sa stvarnim Bogom. Isto se događa i danas - samo Crkva na drugačije moguće načine sve one raznomisleće anatemizira, proglašava ih neprijateljima boga i naroda i razapinje ih kao nepodobne članove društva.

Dakle, pojasnimo sasvim konkretno kako je to činjeno i kako to izgleda u stvarnosti. Od mnogih učinjenih prijevara koje je Crkva učinila nabrojiti ćemo samo nekoliko za koje smatramo da su ključne za počinjene kao i za još danas činjene zločine nad ljudima i narodima. Povučiti ćemo paralelu između Isusovog i Crkvenog učenja i djelovanja:

- Isus iz Nazareta nije učio nikakvu vanjsku religiju – On je učio put k Bogu za svakoga – unutarnji život. On je naučavao zakon ljubavi i mira – ljubav prema Bogu i bližnjemu – to se može provjeriti i u crkvenoj Bibliji.
- Naprotiv, Crkva je okrenula Isusovo učenje potpuno vanjskom učenju i življenju instalirajući svoje instrumente vladanja i djelovanja putem dogmi, sakramenata, kultova, štovanja raznih relikvija, procesija, ceremonija, svetaca i mnogih još rituala kojima ljude veže na vanjštinu – na sebe.

- Isus iz Nazareta je naučavao mir i ljubav za sve ljude.. On nije radio kompromise kad su u pitanju nasilje i ratovi. Njegova uputa vrlo je jasna: Tko se mača laća od mača će i poginuti”.
- Crkva je uvijek u povijesti bila poticatelj ili sudionik ratova i raznih nasilja nad ljudima. Ona je zagovarala i zagovara još i danas oružje. Crkveni velikodostojnici sjedili su jeli i pili za stolom svih diktatora. Crkveni velikodostojnici najčešće stoje na obje strane zaraćenih strana i tumače kako je obrambeni rat dozvoljen. Kroz čitavu svoju povijest pa i danas Crkva je vodila i vodi i danas diplomatske ratove, a najčešće je sudjelovala u poticanju nasilja i ratova.
- Bog preko svih svojih proroka nikada i nigdje nije dao do znanja da između sebe i ljudi treba posrednike.
- Crkva je samu sebe proglasila zastupnicom božjom i pri tome podučava ljude da se k bogu može doći jedino preko „Majke Crkve”.
- Isus iz Nazareta je rekao „Poučite, a onda krstite” - pri čemu je objašnjavao da to treba biti unutarnje duhovno krštenje ,a ne izvanjski postupak krštenja. On nikada i nikoga nije krstio.
- Crkve su naprotiv uvele obredno krštenje tvrdeći da je pri toj ceremoniji prisutan sam bog. I ovdje se vidi kao i u čitavom crkvenom djelovanju da ona boga koristi u vlastite svrhe. Krštenje dojenčadi ima samo jedan cilj - učlaniti u Crkvu biće koje ne može samo za sebe odlučiti što želi imati ili prakticirati. Tim činom osigurava svoje članove i sljedbenike,
- svoje mjesto i visoki i važan položaj u društvima gdje egzistira.

Krštenje je jedan od najopasnijih zločina oduzimanja slobode i istine, a koje dalje vjero-naučnim učenjem, indoktrinacijom zarobljava mnoge ljude u okvire crkvene ideologije koja nema ništa sa Bogom i koja je sama sebi svrha – interes.

Ključ naše Tužbe su katastrofalna događanja i posljedice koja proizlaze iz institucionalnih djelovanja crkvene ideologije koja nije obmanula i prevarila samo pojedince već čitave narode u mnogim državama – a sve to svoje pakovanje je znalački podmetnula pod Božje učenje.

To što mi ovom Tužbom upozoravamo i apeliramo na savjest ljudi da šira Hrvatska i svjetska zajednica poduzme neke konkretne korake nije nešto novo. Slični apeli događali su se i događaju se i danas od mnogih poznatih ljudi. Ipak danas je postao više nego ikad jasniji i vidljiviji problem uzroka koji je u svijetu a pogotovo u Hrvatskoj potpuno zamagljen i crkvenom diplomacijom uspješno relativiziran.

Budući je Katolička crkva samu sebe proglasila božjom zastupnicom to joj je omogućilo da manipulira Božji nauk u svrhu vlastitih interesa, Ona praktički nije ono za što se predstavlja i prema tome ona nema nikakvih prava i privilegija koje je ishodila u mnogim državama a posebno u Hrvatskoj.

S tom činjenicom, ugovore koje je sklopila sa raznim državama i sve pogodnosti obveze država prema njoj u svijetu, istog trena jednostrano postaju ništavni.

Želimo još pojasniti kategoriju „zločin nad zločinima” jednom vrlo jasnom slikom: jedno tek rođeno dijete biva kršteno – potom bez da ima mogućnost spoznaje ili više informacija – to dijete se vjero naučnim putem školuje u jednom ideološkom svjetonazoru na način da je to svjetonazorsko školovanje ograničilo to dijete u čitavom odrastanju do odraslog čovjeka.

Što se događalo ili događa sa tim čovjekom? Taj čovjek ima crkveno institucionalni pogled na istinu, moral, etiku i svijet. Njegov bog je institucionalno crkveni bog. To za posljedicu ima da taj čovjek sve drugomisleće osuđuje i smatra svojim neprijateljima – zašto - zato što je cijepljen jednim svjetonazorom – u ovom slučaju katoličkim. Taj čovjek uzima često pravdu u svoje ruke. Taj čovjek smatra svojom obvezom odazvati se pozivu da ide u rat. Taj čovjek ubija u ratu i govori da to radi u ime boga. Taj čovjek vjeruje u zakon „oko za oko, zub za zub“! Taj čovjek je spreman umrijeti u uvjerenju da to od njega traži bog – jer ga je Crkva tako učila od početka njegovog svjetskog života. Taj je čovjek i za državu i za Crkvu samo statistički broj za svakodnevnu upotrebu.

Slagali se mi ili ne to je najveće nasilje i najveći zločin prema pojedincu i prema milijunima i milijunima ljudi koji su kroz povijest bili manipulirani i nažalost su i danas.

Nadamo se da će mnogi ljudi prepoznati o kakvoj se dimenziji vjerske prevare i zloupotrebi nad ljudima, bolje reći zločinu nad zločinima, radi. Trenutno mnogi ljudi u svijetu su prepoznali tu prijevaru i napuštaju vjerske institucije i ne dozvoljavaju da im se djeca krste i pohađaju vjeronauk.

Ako se vratimo u prošlost tada možemo ustvrditi da su generacije i generacije bile žrtve te vjerske pošasti koja je opasnija od bilo kojeg požara, potresa ili tornada – zašto – zato što požar, potres ili tornado pohađaju i iza njih opet raste trava, ponovo se sve obnavlja – kod žrtava koje prođu kroz učenje Crkve teško čovjek može izgraditi ono što mu je već pri krštenju oduzeto i nakalemljeno – bolje rečeno usađeno nešto neprirodno - osakaćeno.

Muškarci u dugačkim haljinama ne razmišljaju o čovjeku, njegovom životu, njegovom pravu na slobodu razvijanja i življenja. U ime svojeg boga, u ime svojih interesa važno je samo biti u službi Crkvi.

Pogledajmo ponašanje muškaraca crkve – oni i kad šalju navodno poruke mira i ljubavi uvijek nekoga prozivaju, oni uvijek nekome prijete. Na izgled oni se zalažu za narod, ali u stvarnosti, ako pažljivije promatramo, iza svega se nalazi neki njihov interes. Tako je bilo oduvijek – tako je i danas.

Ako mislite da smo prethodno prejudicirali stvari – pogledajte pažljivo ljude vjernike na njihovim misama ili bilo kojim njihovim događanjima zajedno sa svojim političarima koji uvijek zauzimaju mjesta bliže oltaru - svi stoje skrušeni i u strahu od neke usađene božje kazne – dok neki biskup ili kardinal čita napisan govor u kojem su najčešće poruke prozivanja ili prijjetnji.

A sve se svodi na jedan stoljetno uigran crkveni igrokaz i državni interes – jedni drže duše ljudi pod kontrolom – drugi drže izvanjski svjetovni život ljudi pod kontrolom.

Svjatovna vlast plaća svoj bolji položaj prema Crkvi i bogu novcem naroda iz državnog proračuna i zanimljivo većina je time zadovoljna – većina je jednostavno tako cijepljena – da tako mora biti. I sve je to umotano s jedne strane u demokraciju a s druge strane u svjetonazor.

Katastrofalno je dati se podjarmiti kulturnoj i dogmatskoj religiji i svjesno pristati biti zarobljen od nje.

I na kraju kakva nam je svakodnevna stvarnost:

Crkva je glavni vinovnik diskriminacije i ugrožavanja ljudskih prava žena, akter je svih podjela i mržnje u društvu.

Crkva sve više drži pod kontrolom sve državne institucije: policiju, vojsku, sudstvo, obrazovanje ....

Za svoje vjersko djelovanje i usisavanje društva ona obilato koristi sve društvene resurse i naravno novac iz državnog proračuna. I naravno na svim položajima državnih institucija ona ima svoje (poslušne) ljude – vjernike.

I ono najvažnije zbog čega ova Tužba:

Krštenje i vjero naučna asimilacija su zločin nad zločinima. Taj čin je otuđio ljude od svog istinskog slobodnog bitka i bivstvovanja – političare, policajce, vojnike, liječnike, apotekare, sportaše i mnoge druge...

...svi oni su žrtve cijepljena na jedan svjetonazor i svi se oni u datom trenutku pozivaju na priziv savjesti – katoličkog svjetonazora.

I kako taj katolički svjetonazor izgleda u praksi:

- pozivaju se na praštanje i pri tome kažu: „Oprostili smo, ali ne možemo zaboraviti”
- govore o miru – a neprestano se u društvu uz prijetnje prozivaju raznomisleći
- govore o međusobnoj ljubavi, etici i moralu – dovoljno je pogledati u dvoranu parlamenta

I na kraju, treba jasno artikulirati, sve to za posljedicu ima najveću prijevaru i podmetanje kukavičjih jaja u tuđe gnijezdo – a za posljedicu ima zločin nad ljudima koji to nisu zaslužili. Ti ljudi nisu krivi što se tako ponašaju i djeluju, oni nisu krivi što tako misle ...

... oni su nasilno, ne svojom voljom – kršteni ... oni su nasilno ne svojom voljom – podučavani ... oni su naprosto instruirani ili stručnije rečeno indoktrinirani ...

Oni su proizvod katoličkog boga ... to je zločin i nasilje kojemu konačno sve više ljudi treba reći:
Dosta je.